

Тодоръ.

(Безъ да слуша, дири нѣщо и мърми прѣзъ зѣби)
 Е, между разумни хора! — Прави каквото щешъ! —
 И азъ ще правя каквото мога! — Тѣй е то! (намира
 си патерицата, трѣсва вратата и излиза)

Мълчание.

Йнокенний.

(Гледа съ съжаление подирѣ му и като поклаща гла-
 ва додава съ трепетенъ гласъ) Да! все крадци. Нача-
 лото е едно: Крадци!

